

og saa, da jeg først havde Ordet, at det var muligt, at denne i og for sig uforrettede Meddelelse ved et mærkeligt Skæbnens Spil var kommen til at falde sammen med de faktiske Forhold. Det kunde jo tænkes, men jeg kunde foreløbig ikke desto mindre ikke lade være med at støtte mig til denne Meddelelse i Viborg Stiftstidende med Hensyn til min Betragtning om Fremgangsmaaden for Løsningen af denne Sag, saaledes som den ligger for i Øjeblikket, thi den ærede Ordfører sagde, at Tiden for det sidste Udvalgs møde ikke var bestemt af det Hensyn, at enkelte Medlemmer ikke kunne deltage. Det kunde heller aldrig falde mig ind at tro det, thi den ærede Ordfører og jeg have arbejdet sammen i den fulbeste Forstaaelse i denne Sag. Det er først paa det sidste, at der er kommet noget ind, som ikke skulde være, men det kan ogsaa være, at det er en Fejltagelse, og at der ikke er noget. Sikker er det, at Meddelelsen er kommen den 16de, og Udvalgets Møde holdtes den 18de, og jeg gentager, at hvis der laa noget autentisk til Grund for Meddelelsen, saa er der handlet bag Udvalgets Ryg inden den 18de, og det var ikke nødvendigt at gøre noget i den Retning bag Udvalgets Ryg inden den 18de, thi de Aktstykker, hvorover Betænkningen er bygget, ere affendte fra Ministeriet til Udvalget den 1ste Mars, saa at der var Tid nok til at sammenfalde Udvalget inden den 18de, og var det sket, havde jeg i alt Fald haft den Fornøjelse at være til Stede. Saa betonedes den ærede Ordfører stærkt, at af Hensyn til den paagældende Egn maatte man tage sin Følelse fangen og se bort fra sine personlige Ønsker. Det glæder mig, at den ærede Ordfører derigennem lader forstå, at det er ham personlig imod, at der skal fridres til Statslaan for at saa Viborg Station flyttet. Men jeg har ikke set noget som helst fremført, der godtgør, at man i dette Øjeblik har nogen Grund til at tage Følelsen fangen; thi Formanden for Udvalget erklærede jo, at man end ikke i dette Øjeblik og langt mindre den 18de, da Udvalgets Møde holdtes, ved noget om, at Landstinget er tilbøjeligt til at gaa ind paa Flytningen, naar der kommer Statslaan, hvorfor vil man saa opstille denne Bestemmelse, naar man ikke en Gang ved, om den er Landstinget tilpas? Det ærede Medlem for Kalundborg (N. Sørensen) fordybede sig noget i finansielle Betragtninger. Jeg vil i Tilslutning til det, han sagde, og som jeg fuldt ud kan tiltræde, bemærke, at jeg ikke kan tro, med mindre delegerede fra Landstinget have givet Anledning til at tro det, at Landstinget skulde være, jeg havde

nær sagt saa letfindigt i finansiell Henseende. Landstingets Stilling har hidtil været den, at det har tilbudt at bevilge 220,000 Kr. At det da nu skulde ville give 500,000 Kr., blot fordi Pengene skulle laanes, forstaar jeg ikke. Naar Laanet skal staa uopstigeligt i 16½ Aar, vil der jo i den Tid medgaa i simpel Rente 330,000 Kr. Jeg synes, at det er en letfindig finansiell Politik, og har man ikke noget, der antyder, at Landstinget er villigt til at gaa ind derpaa, saa er det næsten fornærmeligt at stille det op med den Forudsætning, at saa vil Sagen gaa gennem i Landstinget. Jeg beklager, at dette Forslag er kommet frem, thi jeg har en sikker Følelse af, at det vækker Modstand her i Tinget, og at det saaledes bliver en Sten, der lægges i Vejen for Sagen. Jeg maa protestere imod den Udtalelse af Udvalgets Formand, at det syntes, at jeg vilde lægge Sagen Hindring i Vejen ved at modsætte mig Statslaan. Jeg tror, at det er de Herrer, der lægge Sagen Hindring i Vejen ved saaledes utidigt at kaste Statslaanspørgsmaalet ind, hvad der er saa meget ubegribeligere, som de erklære, at de ikke vide, om Landstinget ønsker det, medens Ministeren Gang efter Gang har foreslaaet 350,000 Kr. uden at foreslaa Statslaan. Der ligger jo over 3 Millioner i kontant Beholdning i Statskassen; hvorfor vil man ikke tage af dem. Der er ikke anført nogen plausibel Grund for Statslaan. Det eneste er, at det havde forlydt i Viborg Stiftstidende, at man vidste underhaanden, at Landstinget vilde have Statslaan. Men nu erklærer Formanden for Udvalget, at Landstinget vides ikke at ville have det. Man vidste det ikke den 18de, og ved det heller ikke i Dag; hvorfor saa opstille noget, hvorved man risikerer, at Sagen bliver slaaet ned? Hvor meget jeg end ønsker, at Viborg Station maa blive flyttet, kan jeg dog ikke af lokale Hensyn bryde med Principper, som jeg maa anse det for forkasteligt at bryde med i lignende Forhold over for andre Egne af Landet. Man kan dog ikke saaledes høre med sin Overbevisning, det være sin politiske Overbevisning eller sin finansielle Opfattelse, fordi Sagen angaar en personlig eller ens Egn.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Ingerslev): Jeg vil over for det ærede Medlem sige, at det vil ikke være saa let at saa Presiden draget til Ansvar for Meddelelser, naar de ere faktisk rigtige, selv om de ere indiskrete. Det vilde være meget behageligt for Ministrene, om man havde en saadan Tilstand, thi de blive under-